

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante de volgende twee middelen aan.

Ten eerste stelt zij dat het bestreden arrest in strijd is met artikel 18, lid 2, juncto artikel 17, lid 5, van verordening nr. 305/2011 ⁽³⁾. Het Gerecht is er volgens haar aan voorbijgegaan dat de Commissie op grond van deze bepalingen bevoegd en tevens verplicht was om een van de door de Bondsrepubliek Duitsland in overweging gegeven maatregelen te treffen.

Ten tweede is zij van mening dat het bestreden arrest in strijd is met artikel 18, lid 2, juncto artikel 3, leden 1 en 2, en artikel 17, lid 3, van verordening nr. 305/2011. Het Gerecht is er volgens haar aan voorbijgegaan dat de Commissie op grond van deze bepalingen verplicht was te toetsen of de kwestieuze normen de naleving van de fundamentele eisen voor bouwwerken in gevaar brachten.

⁽¹⁾ PB 2017, L 288, blz. 36.

⁽²⁾ PB 2017, L 288, blz. 39.

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van richtlijn 89/106/EEG van de Raad (PB 2011, L 88, blz. 5).

Hogere voorziening ingesteld op 18 september 2019 door VodafoneZiggo Group BV tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 9 juli 2019 in zaak T-660/18, VodafoneZiggo Group BV/Commissie

(Zaak C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: VodafoneZiggo Group BV (vertegenwoordigers: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van 9 juli 2019 in zaak T-660/18 (hierna: „bestreden beschikking”) vernietigen;
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;
- de beslissing omtrent de kosten van de onderhavige procedure aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: het Gerecht heeft bij zijn oordeel dat besluit C(2018) 5848 final van de Europese Commissie (hierna: „litigieus besluit”) geen bindende rechtsgevolgen teweegbrengt, blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen.

Eerste onderdeel van het eerste middel: het vereiste dat nationale regelgevende instanties zoveel mogelijk rekening moeten houden met door de Europese Commissie overeenkomstig artikel 7, lid 3, van richtlijn 2002/21/EG ⁽¹⁾ gemaakte opmerkingen, legt die instanties een juridisch bindende verplichting op.

Tweede onderdeel van het eerste middel: overeenkomstig artikel 7, lid 3, van richtlijn 2002/21/EG gemaakte opmerkingen komen neer op het verlenen van toestemming, aangezien de Europese Commissie er zodoende voor kiest om haar onderzoek te beëindigen zonder haar vetorecht te gebruiken.

Derde onderdeel van het eerste middel: het litigieuze besluit kan niet als een voorbereidende handeling worden aangemerkt, aangezien de door de Europese Commissie gevolgde procedure los staat van en zich onderscheidt van de nationale procedure.

Vierde onderdeel van het eerste middel: het Gerecht heeft zijn bevoegdheid tot rechterlijke toetsing overschreden door het gebruik, door de Commissie, van het woord „besluit”, als „niet-passend” te bestempelen.

Vijfde onderdeel van het eerste middel: de bestreden beschikking is onvoldoende gemotiveerd met betrekking tot de stelling dat het onderwerp van het litigieuze besluit „irrelevant” zou zijn.

Tweede middel: het Gerecht heeft procedurele fouten begaan, door argumenten die van invloed kunnen zijn op de uitkomst van de zaak ten gronde, niet te behandelen.

Eerste onderdeel van het tweede middel: met betrekking tot het argument dat een mogelijkheid voor Berec om opmerkingen in te dienen, werd uitgesloten.

Tweede onderdeel van het tweede middel: met betrekking tot het argument dat de uitsluiting van een mogelijkheid om gehoord te worden, niet kan worden hersteld door andere, niet gerelateerde mogelijkheden om gehoord te worden.

Derde middel: het Gerecht heeft blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen door te oordelen dat rekwirantes grondrechten niet zijn geschonden. Rekwirante geniet grondrechten op grond van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in het licht waarvan haar argumenten en de ontvankelijkheid moeten worden uitgelegd. Bovendien kan de prejudiciële procedure de schending niet voorkomen.

(¹) Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn) (PB 2002, L 108, blz. 33).

Hogere voorziening ingesteld op 18 september 2019 door Italmobiliare SpA tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 11 juli 2019 in zaak T-523/15, Italmobiliare SpA e.a./Commissie

(Zaak C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwiranten: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (vertegenwoordiger: F. Moretti, avvocatessa)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwiranten verzoeken het Hof:

- het arrest van het Gerecht geheel of gedeeltelijk te vernietigen en diensgevolge de aan rekwiranten opgelegde sancties in te trekken of te verlagen;
- subsidiair, de sancties in het kader van de uitoefening van zijn volledige rechtsmacht opnieuw vast te stellen, met alle gevolgen voor de geldigheid van de beslissing;

in ieder geval, de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en van de procedure in eerste aanleg.